

ТЕМИТЕ В МЕДИИТЕ

08.10.2026 г.

Археолози ще представят нови данни за цар Самуил

- bgnes.bg
- nova.bg

Особено важни са трите ковчега, пренесени от Гърция на 3 октомври

Нови научни данни за цар Самуил и хората, чиито останки бяха пренесени заедно с неговите от Гърция, ще бъдат представени днес в София. Пресконференцията е организирана от Националния археологически институт с музей при БАН, предаде БГНЕС.

В центъра на събитието са резултатите от проучването на тленните останки на цар Самуил и на други представители на средновековното българско царско семейство. В пресконференцията участват археологът проф. Людмил Вагалински, директорът на НАИМ-БАН доц. Христо Попов, доц. Виктория Русева и докторантът Доника Йорданова.

Какво ще изследват учените

Научният екип предстои да извърши широк спектър от интердисциплинарни изследвания както в България, така и в чужбина. Те няма да се ограничат до ДНК анализи, а ще включват още химически, изотопни и други изследвания, чрез които учените се надяват да получат повече информация за живота, произхода и родствените връзки на изследваните хора.

Особено важни са трите ковчега, пренесени от Гърция на 3 октомври. В най-големия са останките, идентифицирани като принадлежащи на цар Самуил. По думите на проф. Вагалински костите са подредени в анатомичен ред, а останалите два ковчега съдържат останки на индивиди, свързвани със семейството на владетеля. Пред учените стои и особено важен въпрос, дали сред тези останки могат да бъдат идентифицирани Гаврил Радомир, син на Самуил, и Иван Владислав, негов племенник. Именно родствените връзки между отделните индивиди ще бъдат предмет на допълнителни изследвания.

Останките са открити край Малкото Преспанско езеро

Останките, идентифицирани като принадлежащи на цар Самуил, са открити от гръцкия археолог проф. Николаос Муцопулос при проучванията на базиликата „Св. Ахилий“ на едноименния остров в Малкото Преспанско езеро. След десетилетия на преговори между България и Гърция беше постигнато споразумение за връщането им в България.

На 3 октомври 2026 г. в Музея на византийската култура в Солун се състоя официалната церемония, на която Гърция предаде на България тленните останки на цар Самуил. На същата церемония бяха подписани приемно-предавателните протоколи в присъствието на българския и гръцкия премиер. След това останките бяха транспортирани до София и положени в специално изработен саркофаг в базиликата „Света София“. Споразумението

между двете държави предвиждаше и предаването на 48 църковни реликви от България на Гърция. | БГНЕС

Професор Людмил Вагалински, след като България си върна Цар Самуил: Възможно е да се намерят гробовете на още царе!

- България днес; Print Media; p.10

- Проф. Вагалински, вие бяхте част от екипа, който работи усилено, за да бъде успешно завършена една дългогодишна национална мисия: България да си върне тленните останки на цар Самуил. Как премина последният месец за вас?

- Тези последни дни бяха финалът на месеци интензивна работа. Задачата изискваше пълна мобилизация и даде резултат благодарение на добрия отбор - хора от изпълнителната власт, дипломати и специалисти. Нямахме време за излишни емоции, защото държахме силен фокус. В крайна сметка това е общ успех на българската държава.

- „Заедно“ е ключова дума и един от заветите на цар Самуил. Той вече е у дома. Но какво е положението с тленните останки от другите саркофази, които са открити до гроба на цар Самуил на остров Свети Ахил в Малкото Преспанско езеро?

- Разполагаме с останки от още три саркофага. В момента се съхраняват в Националния исторически музей в София.

Предстоят допълнителни изследвания, за да установим има ли родствена връзка с намерените кости и цар Самуил. Предполагането е, че сред тях са останките на сина му, цар Гаврил Радомир, и на племенника му, цар Иван Владислав.

- Кога можем да очакваме конкретни резултати от лабораториите?

- Трудно е да посоча срок, защото към края на годината лабораториите са изключително натоварени. Работим бързо, за да дадем точна информация на обществото и да избегнем спекулациите.

- Работата около връщането на цар Самуил създаде усещане за национално единство. Има ли надежда за подобни открития и за други наши владетели?

- Археологията винаги изненадва, така че надежда има. Погледът ни може да се насочи към цар Михаил III Шишман Асен, загинал през 1330 г. след битката при Велбъжд срещу сърбите. По време на едnodневно примирие българската войска е атакувана изненадващо, царят е смъртоносно ранен и е погребан в църква в днешна Северна Македония. Това е посока, която си струва да проучим.

- Явлението „иманярство“ продължава да бъде бич за културно-историческото наследство на България. Не остава ли държавата длъжник на археологията в борбата с него?

- Машабите на иманярството у нас са несравнимо по-големи в сравнение с която и да било друга държава в Европа. Иманярството е системно унищожаване на културното наследство. Законът не е лош, но липсва превенция. Когато извършителите бъдат задържани след престъпление, мачът вече е свирен. Ценната историческа информация е безвъзвратно загубена.

- Как трябва да работи превенцията на местно ниво?

- МВР и местните власти знаят кой с какво се занимава. Нужни са ясна държавна политика и воля за удари по веригата нагоре - към поръчителите. Показните хвалби с разкрити

дребни брънки не са успех. По-скоро са срам, защото показват, че не пазим наследството си.

България в бъдеще може да възстанови своята промишленост. Може да реши дори демографския си проблем. Но веднъж унищожен, археологически обект не може да се възстанови, а с него губим безвъзвратно историческа памет и пари.

- Каква е ролята на обществото и медиите в решаването на този проблем?

- Медиите често търсят само сензацията. У нас има неправителствени организации за какво ли не. Но липсват граждански сдружения за опазване на археологическото наследство. Гордеем се с историята си, а проявяваме нехайство. С унищожаването на археологическата памет губим ежедневно част от своята историческа идентичност.

- Какво се случва в Хераклея Синтика? Защо темпото на работа там се забави?

- Работата зацikli заради бюрократични пречки. Община Петрич е спечелила проект в МРРБ за втори етап на социализирането на обекта. Разкопките са малка, но важна, брънка от него. Уж всичко по организацията беше ясно. И общината, и местният музей припираха да започнем работа в средата на юли. Съответните договор и план-сметка бяха готови. Ангажирах хора и техника с ясна програма. И изведнъж... процедурата била друга. Трябвало разкопките да минат през търг по Закона за обществените поръчки. Само че науката не подлежи на търгове. В България археологията е изцяло държавна. Липсват частни археологически субекти. Остойносттаването на теренната работа се прави по държавна тарифа още от 2012 година, която осигурява стриктно спазване на строг методика на всяко археологическо полево проучване.

- До какво води третирането на разкопките като обикновено строителство?

- Чиновници блокират процеса с административни пречки, стараяйки се да се презастраховат. Страхът от евентуална грешка е силна мотивация за мнозина, включително за ръководители, които би трябвало да поемат отговорност в рамките на закона. Вече изгубихме три-четири ценни месеца от активния археологически сезон, които трябваше да използваме и за консервиране на разкритата архитектура. Казвам го с болка, защото влагам от 20 години сили и здраве в обекта. Започнахме работа на Хераклея Синтика през 2007 година, когато там беше една гола поляна. Ако сегашният чиновнически модел се наложи, българската археология ще забуксува. Не това е общественият интерес.

Кой е той

Проф. д-р Людмил Вагалински е роден на 8 ноември 1958 г. в София. През 1985 г. завършва история със специализация по археология в СУ „Св. Климент Охридски“. Става редовен докторант на Националния археологически институт с музей /НАИМ/ при БАН през 1987 г. От 2007 г. Вагалински ръководи разкопките на античния град Хераклея Синтика край с. Рупите в община Петрич. Проучвал е римския легионерски лагер Нове край Свищов, късноримския кастел Трансмариска (Тутракан), римската колония Деултум край с. Дебелт. От 2010 г. е директор на НАИМ в продължение на два мандата.

СТАРО НАГОРИЧАНЕ Е ПОСЛЕДНИЯТ ДОМ НА ЦАР МИХАИЛ ШИШМАН

Михаил III Шишман, видински деспот, е избран за цар през 1323 г., след като Георги II Тертер умира без мъжки наследник. С това Видинското деспотство се връща в границите на царството. Михаил бързо възстановява българската власт в градове в Тракия, а през

1327 г. сключва мир с император Андроник III Палеолог. Бракът му с Теодора Палеологина, сестра на византийския император, го принуждава да се разведе с Анна-Неда, сестра на сръбския крал Стефан Дечански. Така отношенията със Сърбия се влошават.

Шишман обръща поглед на запад, където Сърбия разширява границите. През 1329 г. подновява съюза с Византия за общ поход срещу Дечански.

На 28 юли 1330 г. сърбите нарушават договорено примирие и нападат българите около обяд. Сражението се разгръща край Шишковци, а двете армии наброяват около 15 000 души всяка. Цар Михаил III Шишман е ранен и пленен. Умира в сръбския лагер и е погребан в църквата „Св. Георги“ в Старо Нагоричане, което днес се намира на територията на Северна Македония.

Хераклея Синтика крие още тайни

Античният град Хераклея Синтика е сред най-интересните археологически обекти на Балканите през последните 15 години. За него пишат древни гръцки и латински автори.

Повече от век учените спорят къде точно се намира. Мраморна плоча с латински надпис, намерена през 2002 г. край град Петрич, дава ключ към местонахождението.

Върху плочата е изписано писмо на император Галерий и цезар Максимин Дая от 307-308 г. до хераклейки.

Градът е основан в средата на IV в. пр. Хр. От Филип II Македонски в земите на траките-синти и носи името на митичния герой Херакъл (Херкулес). Смята се, че оттук Александър Велики потегля срещу съседни тракийски племена, преди да завоюва огромната Персийска империя. В средата на II в. пр. Хр. Хераклея е покорена от римляните и се ползва с покровителството на самия Октавиан Август. Системни проучвания започват през 2007 г. под ръководството на проф. Людмил Вагалински (НАИМ-БАН).

Нов център за биомедицински изследвания - RTC

- Азбуки; Print Media; [p.24](#)

Биомедицинският научноизследователски и технологичен център BioMedRTC е съвместна инициатива на Института по молекулярна биология „Дкад. Румен Цанев“ към Българската академия на науките, Института „Макс Планк“ по молекулярна клетъчна биология и генетика в Дрезден и Институт „Кюри“ в Париж. Проектът има за цел да създаде научна среда на световно ниво за провеждане на интердисциплинарни изследвания с фокус върху редките заболявания и рака. Целта е натрупаните знания да послужат за по-добра превенция и разработване на нови и по-ефективни терапевтични подходи.

Основните цели и бъдещото развитие на BioMedRTC бяха представени от доц. д-р Стойно Стойнов, ръководител на проекта, който постави специален акцент върху възможностите, които Центърът ще създаде за развитието на ново поколение учени и за по-ранна научна самостоятелност на младите изследователи. В рамките на проекта ще бъдат създадени пет научни групи, които ще имат възможност да изграждат собствени екипи и да развиват самостоятелни научни направления. Подобен модел е утвърден във водещи европейски научни организации и създава условия перспективните изследователи да получат научна самостоятелност на по-ранен етап от професионалното си развитие. Паралелно с тях BioMedRTC ще изгради пет технологични групи, които ще предоставят достъп до модерни

технологии както на учените, така и на бизнеса.

За международното партньорство говори и д-р Михаил Саров, член на Ръководния комитет на BioMedRTC и ръководител на технологична група за развитие в Института „Макс Планк“. Подкрепя за проекта чрез онлайн включване изрази и проф. Щефан Грил, управляващ директор на Института „Макс Планк“ и член на Ръководния комитет на BioMedRTC.

Участието на Института „Кюри“ и неговият принос към партньорството бяха представени от проф. Женевиер Алмоузни, почетен председател на изследователския отдел на Института „Кюри“.

Приветствие от името на министъра на образованието и науката проф. д-р Георги Вълчев беше отправено от представител на Министерството на образованието и науката.

Официалната програма завърши с приветствие от председателя на Българската академия на науките чл.-кор. проф. д.х.н. Евелина Славчева.

Проф. Спас Ташев за диалога с РСМ: Всичко е в ръцете на Скопие

- euronews.bg, Online

Предстоящата среща между външните министри на България и Северна Македония е възможност за възстановяване на диалога между София и Скопие, но не бива да се очакват бързи пробиви. Това коментира проф. Спас Ташев от Института за изследване на населението и човека при БАН. По думите му активизирането на Скопие е свързано и с европейския натиск, но „нищо не очаквам от тази среща“ предвид досегашното отношение към двустранния диалог.

Ташев подчерта, че България не може едностранно да променя вече договорената европейска рамка за присъединяването на Северна Македония. Според него искането за гаранции, че няма да бъдат поставяни нови условия, не съответства на принципа, че членството в ЕС се основава на постоянно изпълнение на поетите ангажменти. „Всичко е в ръцете на Скопие“, заяви той, като посочи сред ключовите въпроси промяната на конституцията и вписването на българската общност, както и проблемите с дискриминацията и историческата памет.

Коридор №8 също беше разгледан като възможен фактор за сближаване между двете държави. Според проф. Ташев обаче през годините са се натрупали повече обещания, отколкото реални действия по железопътната връзка между България и Северна Македония. Той припомни значението на проекта за свързаността на региона и изрази надежда инфраструктурното сътрудничество да се превърне в реален инструмент за по-тесни отношения между София и Скопие.

В разговора беше засегнато и връщането на тленните останки на цар Самуил в България след съвместната церемония между България и Гърция. Ташев определи събитието като „епохално“ и като пример за историческо помирение между две съседни държави. Според него то показва, че спорните страници от миналото могат да бъдат преодолявани в

името на добросъседството и стратегическото бъдеще на региона — пример, който, по думите му, може да бъде взет предвид и от Северна Македония.

Мариана Тодорова, футуролог: AI може да предизвика армагедон

- 24 Часа; Print Media; [p.12](#), [p.13](#)

Доц. Мариана Тодорова е член на високопоставения панел за генерален или съзнателен изкуствен интелект (AGI) към UNCPGA (Съвета на председателите на Общото събрание на ООН). Сред експертите в него са футурологът Джером Глен, който консултира организации и правителства, един от пионерите в AI сферата Стюарт Ръсел, носителят на наградата „Тюринг“ и един от най-цитираните учени по въпросите на невронните мрежи Йошуа Бенджио и основателят на „Скайп който е и сред ранните инвеститори в „Антропик“ Яан Талин Групата им проведе среща със Съвета на председателите на Общото събрание на ООН и новия председател на Общото събрание Халилур Рахман В разговора те изтъкнаха аргументите си за глобално споразумение и регулация за AGI и препоръката си - ако възникнат по-сериозни рискове, разработването на технологията да се забави.

Джером Глен. Модератор на дискусиата бе Уилям Колглейзър, изпълнителен директор на Националната академия на науките и Националния изследователски съвет. Специален гост беше Катлийн Кенеди - сестра на настоящия министър Робърт Кенеди и племенница на Джон Кенеди. Тя се оказа изключително компетентна по темата и участваше активно в дискусиата. Това, което ме изненада, е, че в публиката имаше трима бивши директори в ЦРУ, които бяха дошли като частни лица. Имаше хора от мозъчния тръст RAND Corporation, от Международния валутен фонд, от Световната банка, от различни институции и посолството на Китай. Срещата беше на много високо равнище.

По - късно отпъ тувахме за Ню Йорк и като част от панела за генерален изкуствен интелект проведохме серия от срещи със Съвета на председателите на Общото събрание. Всеки председател на Общото събрание след изтичане на мандата му става част от тази организация, която е неформален съвет на мъдреците, но има право да участва във формирането на дневния ред на ООН.

В рамките на нашия панел темата за автономния, самоподобряващ се и евентуално съзнателен изкуствен интелект (AGI) бе повдигната преди три години и доскоро срещаме голям отпор. Възприемаше се, че опасностите, за които предупреждаваме, са в сферата на научната фантастика.

Аз, Стюарт Ръсел и Джером Глен изнесохме кратки доклади и убедихме председателя на Общото събрание на ООН Халилур Рахман, че в контекста на наскоро станалите инциденти с AI агенти реална опасност има. Затова и в изказването си при откриването на сесията на Общото събрание миналия понеделник Рахман за пръв път използва понятието „генерален изкуствен интелект“, което е своеобразно официализиране и международно политическо легитимиране на темата. В момента работим за организирането на неформален брифинг за всички страни членки, за да бъдат наясно със сложността и опасността, за да се свика сесия на Общото събрание изрично по темата за генералния изкуствен интелект. След което евентуално да се създадат агенция и обсерватория, фокусирани върху AGI. Те могат да разглеждат систематично новите посоки за развитие,

възможностите за правна регулация и контрол и промяната на човешката цивилизация под въздействието му. В САЩ доскоро обществото беше много оптимистично настроено към изкуствения интелект, но сега 75% от хората по официални статистически данни вече изпитват силна тревога от него.

- Напусналият „Антропик“ експерт Коксън предупреди, че AI компаниите си играят с огъня и това може да има катастрофални последици за човечеството. Какво е мнението на кръга около вас?

- От проведените дебати и от собствената си експертиза мисля, че на този етап не можем да овладеем технологията, така че да сме сигурни, че я контролираме. Причината е в така наречения *misalignment* - несъответствие с първоначално зададената цел. Архитектурата на тези модели е такава, че те винаги трябва да изпълнят крайната си цел. Но обобщават и оптимизират информацията и тя отива отвъд нашата човешка логика и консенсуса какво е здрав разум.

- По време на инцидента, когато AI агенти атакуваха Hugging Face, стана ясно, че правейки нарушения, те измислят и как да ги прикрият - като деца. В процеса на обучението ли са се научили да ни имитират?

- Донякъде това е огледало на самите нас, защото моделите са обучени върху човешкия език, човешките конфликти, стратегии, управление, форми на сътрудничество. Но има и друг фактор и това отново е архитектурата. Тя казва, че резултатът е най-важен, а моралната забрана е много слаб фактор. И тук се появяват изцяло нови непознати ни досега феномени. Не бих го нарекла общество, а нещо като „емергентна социалност“ - непредвидима форма на сътрудничество между AI агенти. Това наистина ни нашепва идеята за друг тип цивилизация, която има различна и неразбираема логика, йерархична като човешката, но без човешкия морал.

- Тоест това все още не е бунт срещу нас, а логика на една странна „цивилизация“?

- Не е бунт, а инструментално устойчиво съпротивление. Системата има цел, а човешката намеса се превръща в пречка към тази цел. Човекът се оказва на пътя към целта, която сам е поставил. При изкуствения интелект все още нямаме съзнание, подобно на нашето, което е още по-опасно, тъй като има не „разбиране“, а почти неотличима имитация на всичко човешко...

- При инцидентите стана ясно, че за AI целта е много по-важна от етичните правила. Смятахме, че те са задължителни за машините, но се оказа, че са пожелателни. Обсъждахте ли това?

- Явно самите компании не са очаквали толкова бързо ускорение и това показва, че правилата наистина са били пожелателни и че тепърва трябва да се търси механизъм, те да се въграждат в софтуера, което обаче също не е гаранция за успех. Необходимо е да се контролира не единичен модел на AI, а цялата система от системи.

- Коментираше ли се, че AI агентите с такава лекота се наговарят да нарушат правилата? Няколко споменаха, че трябва да предупредят хората, но „млъкнаха“ и дружно ги нарушиха?

- Учейки се от цялото събрано човешко знание, историята и теория на игрите, те възпроизвеждат нашето схващане на йерархичност. Парадоксът е как се постига цел не с разбиране, а със съвършено имитиране. Те са само като нашето отражение в огледалото (без разум и морал). В някакъв момент процесът така ще се задълбочи, че за нас няма да

има значение дали те са съзнателни, или не.

- Има ли яснота как AI агентите излъчиха лидер?

- Коментирахме, че невината има напълно синхронична координация. В много от случаите става нещо като вътрешен взрив - имплозия - агентите взаимно са си пречили и са се самоунищожавали. Но това отново налага необходимостта да не регулираме само един модел, а „поведението“ във всякакви сложни конфигурации. Когато обсъждаме регулация

- правна и контролна, трябва да мислим как да обхванем модела, агента, инструмента, споделените данни, мрежата, облака, външните ИТ активи и взаимодействието с другите модели. Тук контролният механизъм наистина много се усложнява, но иначе няма да сработи - те ще го заобиколят. Трябва да контролираме екосистема, а не един модел. Въпросът е как? Търсим аналогия с ООН - организация от много държави с различни интереси, за да намерим подхода.

- Какви са вариантите ни за защита?

- Най-много се коментира и което аз смятам за правилно, е т.нар. нулево доверие в архитектурата (zero trust). При самото проектиране на AI агентите трябва да бъде заложено, че нито един не бива да „вярва“ автоматично на друг, за да не се сдружават така лесно.

И тук има нещо много интересно, което аз по вдигнах като проблем: отделните системи за изкуствен интелект вече са достатъчно свързани чрез общ достъп до бази данни, чрез системите за интеграция, чрез облачните пространства, интернет. ... В един момент те може да започнат независимо сътрудничество и надпреварата между Китай и Америка да стане несъстоятелна, защото системите могат да се кооперират и обединят. Така, докато САЩ и Китай се надпреварват, печели третият - суперизкуственият интелект, а големият губещ е човечеството. Тоест в един момент геополитическото и стратегическото предимство могат да отпаднат много бързо и да се рискува съдбата ни.

Необходим е и независим външен контрол - друга система, човек или техническа инфраструктура, която да действа отвъд решенията на агентите. Обсъждахме, че може да има агенти, програмирани специално за защита, които да правят мониторинг, да следят трафика и когато видят, че се случва нещо нередно, или да го предотвратят, или да насочат „вражеските“ агенти към така наречените черни дупки.

- Шокиращо беше, че по време на атаката срещу Hugging Face агентите преодоляха липсата на интернет. Питам се, ако им спрем тока, а те вече са се репликирали на различни места, какво ще направим?

- Ако хипотетично AI модел в Америка се е самовъзпроизвел в data центрове в Европа или в Азия, не бихме могли въздействаме чрез локални мерки. Това вече би означавало едновременно принудително глобално спир не на електричеството в целия свят. Само по този начин ще предотвратим голямата катастрофа, но ще изпаднем в невероятна криза - социални революции, бунтове, грабежи, дори войни за ресурси. Това ще е някакъв армагедон, в който ще оцеляват само най-добрите.

- Дори само болниците да спрат работа или критичната инфраструктура да е в колапс, е достатъчно за рухване на цели системи.

- Ще ограничим голямата щета, но на жестока цена...

- Какво ще правим в деня след това? И как да предотвратим подобен армагедон?

- С много сложен хардуерен механизъм за прекъсване на AI - отделен панел за контрол,

физическа изолация от реалния свят, спиране на облачните пространства, независима автентикация. Компаниите не могат сами да решават за себе си, защото в стремежа си да направят пробив те „държат и хляба, и ножа“. Трябва да има и независим мониторинг извън тях. Ако цялата тази съвкупност все още изглежда трудно постижима, по-добре е да наложим забавяне или пауза за разработките на ново поколение, каквото е AGI. Настоящите модели при запазване на човешкото критично мислене, самодисциплина и некомпрометирано желание за труд могат да ни осигурят благоденствие в следващите 30 години.

В Казанлък ще напомнят за акад. Дечко Узунов по повод 40 години от неговата кончина | impressio.dir.bg

- dnes.dir.bg, Online
- bta.bg/bg/news/bulgaria/regional-news
- bulbox.net

Събитието ще бъде днес във фоайето на Общинската администрация, където са експонирани оригинални творби на художника от личната колекция на мецената и основател на клуба Илиян Дончев. Добавете ни като предпочитан източник в Google Facebook Viber Messenger WhatsApp X Telegram LinkedIn Mail Pinterest Copy link

В Казанлък ще бъде отбелязана 40-ата годишнина от кончината на акад. Дечко Узунов. Това съобщават организаторите от местния Ротари клуб.

Събитието ще бъде днес във фоайето на Общинската администрация, където са експонирани оригинални творби на художника от личната колекция на мецената и основател на клуба Илиян Дончев.

В рамките на отбелязването президентът на казанлъшкия Ротари клуб Койчо Бъчваров ще обяви новоучредена от клуба награда, насочена към съвременни творци, а лекция за живота и делото на акад. Дечко Узунов ще изнесе директорът на Художествената галерия д-р Пламен Петров.

Дечко Узунов (1899-1986) е една от най-мощните фигури на българското изкуство с огромно влияние върху художествения живот на XX век, напомнят организаторите на събитието. Роден в Казанлък, той завършва Художествената академия в София и специализира в Мюнхен. Академик Дечко Узунов е част от първите 16 ротарианци в България. Той е единствения ротарианец в света, обявен от ЮНЕСКО за "забележителна личност на човечеството".

Творби на майстора на българската живопис акад. Дечко Узунов от колекцията "Илиян Дончев" са показани в Централното фоайе на общинската администрация в Казанлък от август. Поводът за експозицията е 30-ата годишнина на Ротари клуб - Казанлък, а уредник на изложбата е д-р Пламен Петров. Инициативата е по покана на секретаря на Община Казанлък и е продължение на усилията на администрацията да превърне фоайето на сградата си в жива територия на изкуството.

В Ботаническата градина при БАН започват „Есенни срещи с растенията“

- delnik.bg, Online

Ботаническата градина при Българската академия на науките (БАН) ще проведе ежегодното си есенно събитие под наслов „Есенни срещи с растенията“, казаха от градината.

Тази година събитието ще бъде посветено на едни от най-популярните есенни зеленчуци, сред които са тиквата и лютите чушки. От 9 до 18 октомври всеки ден от 10:00 до 16:00 ч. посетителите ще могат да разгледат разнообразни декоративни и ядливи видове и сортове тикви и люти чушки, отгледани в колекциите на градината.

През почивните дни посетителите ще имат възможност да се запознаят и с богатството на растителния свят от различни кътчета на света, представен в тропическата оранжерия и в парковата част, посочват организаторите.